

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	12XCdo/209/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206756
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206756.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6 C 346/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. decembra 2013, sp. zn. 15 Co 773/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením z 2. mája 2013, sp. zn. 6 C 346/2012, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 13. decembra 2013, sp. zn. 15 Co 773/2013 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu bolo žalobkyni doručené 13. júna 2013, odvolacia lehota uplynula 28. júna 2013 (piatok). Odvolanie bolo podané na okresnom súde osobne 1. júla 2013 (pondelok), teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo doručovanie prvostupňového rozhodnutia prebiehalo inak a pre odmietnutie jej odvolania, ktoré bolo podané včas, neboli dané zákonné predpoklady. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po

zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalobkyňou napadnuté uznesenie, ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne dovolací súd osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994).

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z.z. (R 144/2014).

V preskúmvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvoláním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky súdu prvého stupňa (č. 1. 37 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 1. júla 2013. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala 28. júna 2013, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb.

Bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí účastník spôsobom dostatočne hodnoverným preukázať, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z., súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014), uvedené platí aj v tom prípade, ak dovolateľ hodnoverným spôsobom nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia o včasnom podaní odvolania (uznesenia najvyššieho súdu z 8. decembra 2014 sp. zn. 3Cdo 488/2014, z 26. februára 2015 sp.zn.7 Cdo 391/2014, z 15.júna 2015 sp. zn. 3 Cdo 250/2015).

Dovolací súd pri prvom predložení spisu na rozhodnutie o dovolaní konštatoval, že vec mu bola na rozhodnutie o dovolaní predložená predčasne - bez toho, aby súd prvého stupňa žalobkyňu vyzval na odstránenie rozporu medzi údajom o doručení odvolania vyplývajúcom zo spisu (1. júla 2013 osobne v podateľni súdu) a údajom o doručení tvrdenom v dovolaní (28. júna 2013 prostredníctvom označenej doručovateľskej spoločnosti). Dovolací súd uviedol, že žalobkyňi treba vytvoriť procesnú možnosť doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania tým, že predloží súdu doklad, potvrdzujúci deň, v ktorom bolo odvolanie v predmetnej veci odovzdané na prepravu doručovateľskej spoločnosti.

Súd prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedené vyzval žalobkyňu, aby doložila svoje dovolacie tvrdenia

a hodnoverným spôsobom preukázala, že odvolanie v tejto veci právne účinným spôsobom podala 28. júna 2013. Táto písomná výzva súdu prvého stupňa bola právnomu zástupcovi žalobkyne doručená 10. marca 2016 (č. l. 187 p.v.). Žalobkyňa na výzvu nereagovala.

Keďže údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v danom prípade v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobkyne oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru, dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila. V nadväznosti na to dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., dovolací súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.